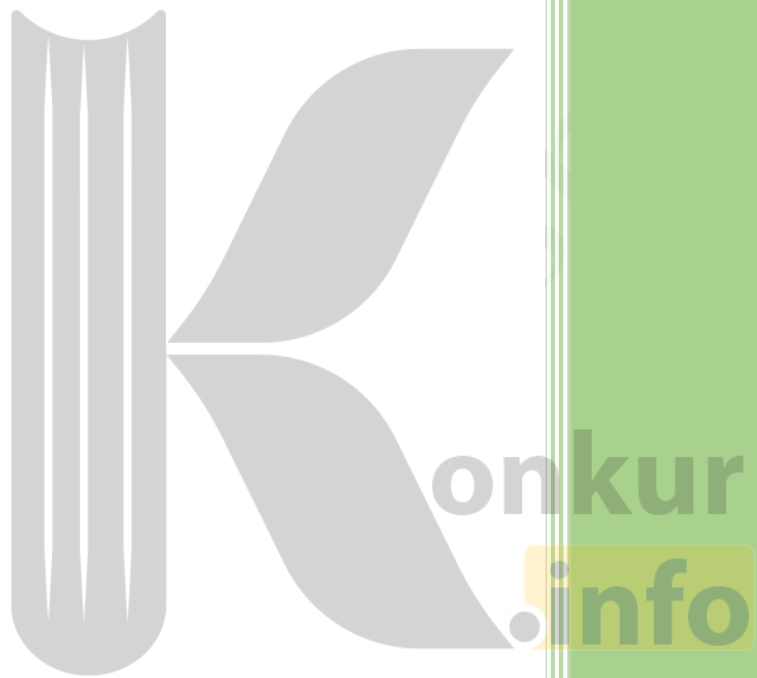

بروزترین و برترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

Konkur
.info

<https://konkur.info>

نوکلئیک اسیدها

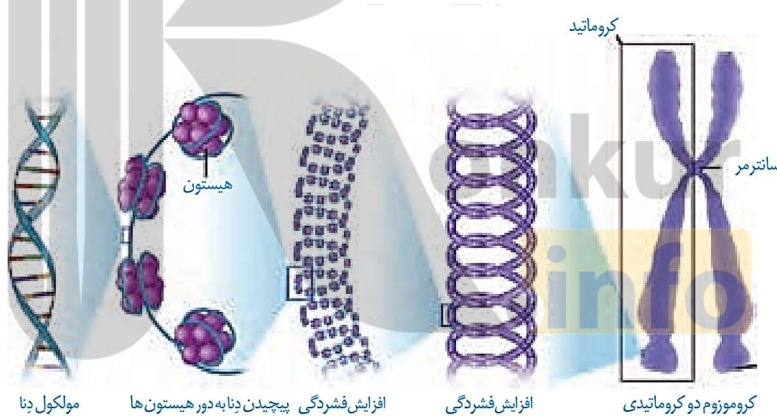
گفتار ۱

نکات متن:

- هر یک از یاخته‌های بدن ما ویژگی‌هایی مانند شکل، اندازه، توانایی‌ها و... دارند. (این ویژگی‌ها در یاخته‌های مختلف، متفاوت است).
- ویژگی‌های یاخته‌ها تحت فرمان هسته هستند.
- دستورالعمل‌های هسته در حین تقسیم از یاخته‌ای به یاخته دیگر و در حین تولیدمثل از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود.
- اطلاعات و دستورالعمل‌های فعالیت‌های یاخته در ژن‌ها ذخیره می‌شوند که خود ژن‌ها، بخش‌هایی از مولکول DNA (دنا) می‌باشند.

یادآوری:

ماده ژنتیکی موجود در هسته = فام‌تن‌ها (کروموزوم‌ها) و هر فام‌تن تشکیل شده از: DNA + پروتئین (هیستون‌ها)

آزمایش گریفیت:

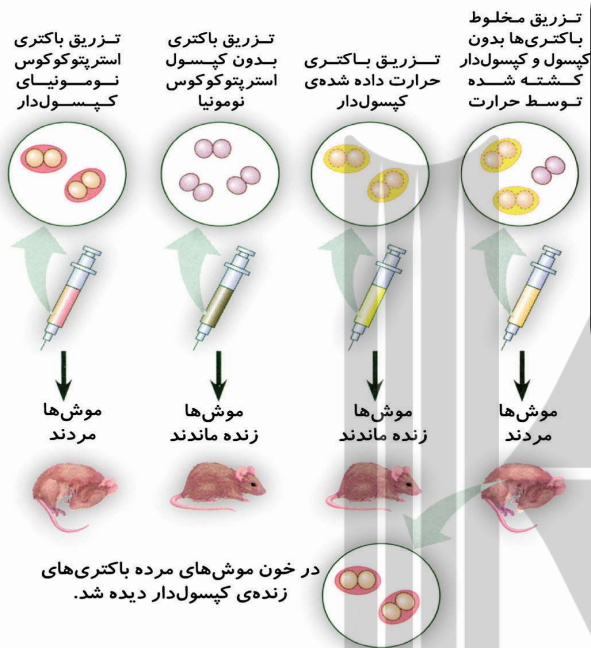
گریفیتیک باکتری‌شناس بود

هدف آزمایش: کشف واکسن علیه باکتری مولد آنفولانزا (استرپتوکوکوس نومونیا)

باکتری استرپتوکوکوس نومونیا

- ✓ دو نوع از این باکتری وجود دارد
- ✓ نوع پوشینه‌دار (کپسول‌دار) این باکتری موجب بیماری (سینه پهلو یا آنفولانزا) می‌شود.
- ✓ نوع بدون پوشینه این باکتری قبل از اینکه بخواهد بیماری ایجاد کند، توسط سیستم ایمنی بدن از بین می‌رود.

آزمایش گریفیت (در جستجوی ماده‌ی ژنتیک):

نتایج آزمایش گریفیت:

- کپسول باکتری عامل مرگ موش‌ها نیست.
- باکتری‌های بدون کپسول با دریافت مواد ژنتیکی از محیط خارج (در مرحله چهارم آزمایش) در خصوصیات ظاهری خود تغییراتی پدید می‌آورند.
- از نتایج این آزمایشها مشخص شد که ماده وراثتی می‌تواند از یاخته‌ای به یاخته دیگر منتقل شود ولی ماهیت این ماده و چگونگی انتقال آن مشخص نشد.

عامل اصلی انتقال صفات وراثتی، مولکول دنا است

آزمایش آقای ایوری و همکاران

مراحل آزمایش:

۱. استخراج عصاره سلولی باکتری‌های (استرپتوکوکوس نومونیا) پوشینه‌دار کشته شده
۲. افزودن آنزیم تخریب‌کننده پروتئین‌ها (پروتئازها) به عصاره و در نتیجه تمام پروتئین‌های موجود در عصاره از بین رفت.
۳. وقتی عصاره فاقد پروتئین‌ها را به محیط کشت باکتری فاقد پوشینه اضافه کردند و دیدند که انتقال صفت صورت می‌گیرد؛ نتیجه گرفتند که پروتئین‌ها ماده وراثتی نیستند.
۴. در آزمایش دیگری مخلوط به دست آمده را در یک گریزان (سانتریفیوژ) با سرعت بالا قرار دادند و مواد آن را به صورت لایه لایه جدا کردند. با اضافه کردن هریک از لایه‌ها به صورت جداگانه به محیط کشت باکتری فاقد پوشینه مشاهده کردند که انتقال صفت فقط با لایه ای که در آن دنا وجود دارد انجام می‌شود.

یعنی \Leftarrow انتقال صفت فقط زمانی رخ می‌دهد که DNA وجود داشته باشد.

نتیجه آزمایش: ایوری و همکارانش را به این نتیجه رساند که عامل اصلی و مؤثر در انتقال صفات، دنا است. به عبارت ساده‌تر، دنا همان ماده وراثتی است.

نکته: نتایج به دست آمده مورد قبول عده ای قرار نگرفت؛ چون در آن زمان **بسیاری** از دانشمندان بر این باور بودند که پروتئین‌ها ماده وراثتی هستند.

آزمایش تحکیم ادعای ایوری

آزمایش ایوری (کشف مادهی وراثتی):

مراحل آزمایش:

۱. استخراج عصاره سلولی باکتری‌های (استرپتوکوکوس نومونیا) پوشینه‌دار

کشته شده

نکته: عصاره سلولی همهٔ ع گروه مواد شیمیایی درون باکتری یعنی

اسیدهای نوکلئیک، کربوهیدرات، لیپید و پروتئین‌ها را دارد.

۲. تقسیم عصاره به چند قسمت و افزودن یک آنزیم تخریب کنندهٔ مواد آلی

به هر قسمت.

۳. افزودن هر کدام از این عصاره‌ها به باکتری‌های زندهٔ بدون کپسول برای

انتقال صفت.

نتیجه \Leftarrow انتقال صفت فقط در عصاره‌ای که آنزیم تخریب کنندهٔ DNA

به آن افزوده شده بود (یعنی DNA آن تجزیه شده بود) صورت پذیرفت.

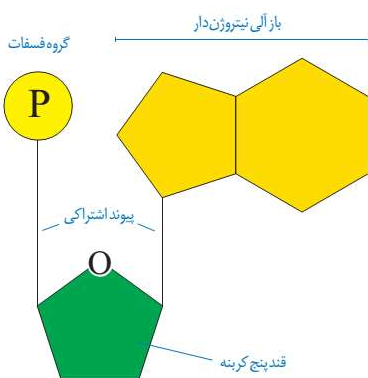
یعنی \Leftarrow انتقال صفت فقط زمانی رخ می‌دهد که DNA تخریب نشده باشد.

ساختار نوکلئیک اسید

انواع نوکلئیک اسیدها: DNA (دئوکسی ریبونوکلئیک اسید) و RNA (ریبونوکلئیک اسید)

واحد ساختاری اسیدهای نوکلئیک : نوکلئوتید \Leftarrow یعنی همهٔ نوکلئیک اسیدها بسپارهایی (پلیمرهایی) از واحدهای

تکرارشونده به نام **نوکلئوتید** هستند.

شکل ۳- اجزای یک نوکلئوتید

۱- قند ۵ کربنه \Leftarrow ریبوز در RNA و دئوکسی ریبوز در DNA

۲- یک باز آلی

۳- یک تا سه گروه فسفات

اجزای یک نوکلئوتید

نکته: دئوکسی ریبوز، یک اکسیژن کمتر از ریبوز دارد.

انواع بازهای آلی نیتروژن دار در ساختمان نوکلئیک اسیدها:

۱- بازهای پورینی (دو حلقه‌ای): آدنین (A) و گوانین (G)

۲- بازهای پیریمیدینی (تک حلقه‌ای): سیتوزین (C)، تیمین (T) و یوراسیل (U)

نکات:

۱- در دنا باز یوراسیل شرکت ندارد و به جای آن تیمین وجود دارد و در رنا به جای تیمین، باز یوراسیل وجود دارد.

۲- برای تشکیل یک نوکلئوتید، باز آلی نیتروژن دار و گروه یا گروه‌های فسفات با پیوند اشتراکی (کووالانسی) به دو سمت قند متصل می‌شوند.

۳- نوکلئوتیدها از نظر نوع قند، نوع باز آلی و تعداد گروه‌های فسفات با یکدیگر تفاوت دارند.

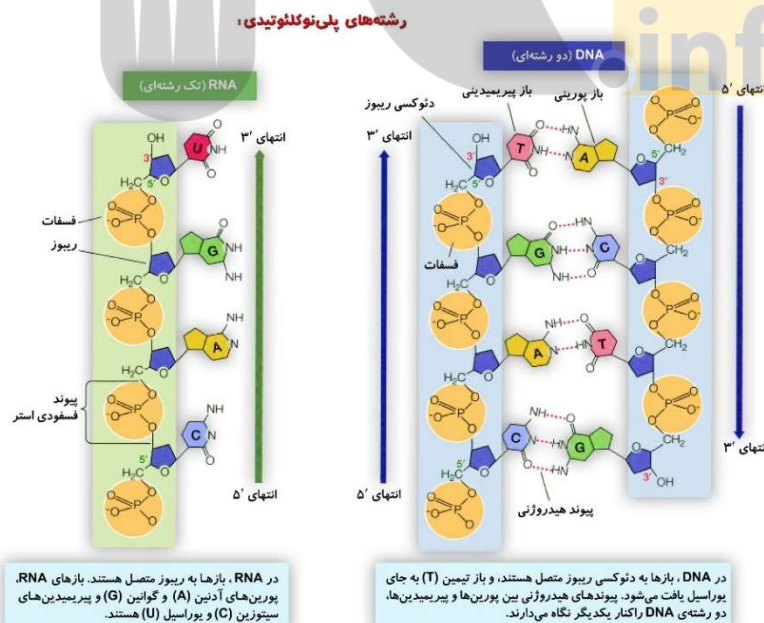
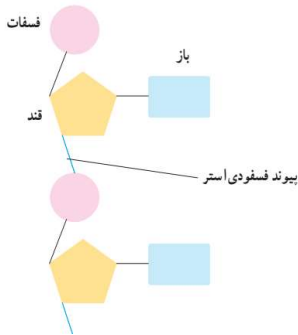
۴- پیوند بین دو نوکلئوتید مجاور (پشت سرهم): نوکلئوتیدها با نوعی پیوند اشتراکی به

نام فسفودی استر به هم متصل می‌شوند و رشته پلی‌نوکلئوتیدی را می‌سازند.

در پیوند فسفودی استر، فسفات نوکلئوتید پائینی به گروه هیدروکسیل (OH) از قند مربوط به نوکلئوتید بالایی متصل می‌شود.

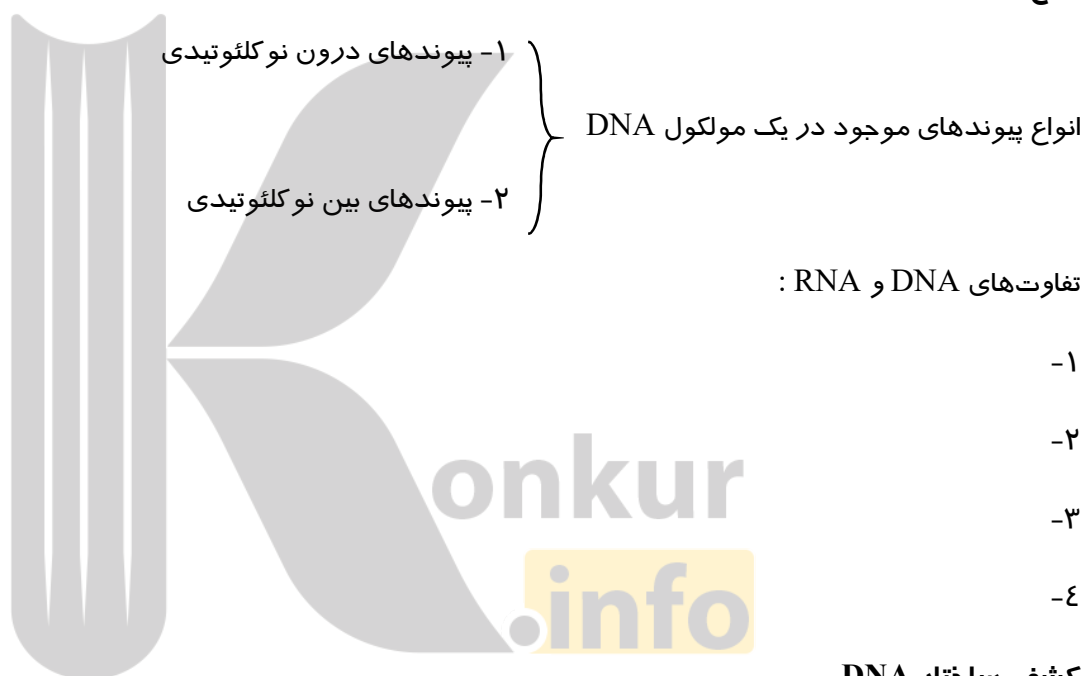
۵- رشته‌های پلی‌نوکلئوتیدی یا به تنهایی نوکلئیک اسید را می‌سازند مثل رنا، یا به صورت دوتایی مقبول نوکلئیک اسیدهایی مثل دنا را می‌سازند.

۶- در مولکول دنا، پیوند بین دو نوکلئوتید مقابل هم، بین بازهای نیتروژن دار برقرار شده و از نوع هیدروژنی است.

- ۷- دو انتهای رشته‌های پلی‌نوکلئوتیدی نیز می‌توانند با پیوند فسفودی استر به هم متصل شوند و نوکلئیک اسید **حلقوی** را ایجاد کنند؛ برای مثال دنا در باکتری‌ها، داخل میتوکندری و کلروپلاست به صورت حلقوی است.
- ۸- در نوکلئیک اسیدهای **خطی**، گروه فسفات در یک انتها و گروه هیدروکسیل در انتهای دیگر آزاد است؛ بنابراین هر رشته دنا و رنا خطی همیشه دو سر متفاوت دارد.
- ۹- نوکلئوتیدهای داخل زنجیره که با نوکلئوتید بالایی پیوند فسفودی استری دارند، یک گروه فسفات دارند اما در هر زنجیره نوکلئوتیدی که در انتهای زنجیره قرار دارد، سه گروه فسفات دارد.

جمع بندی:

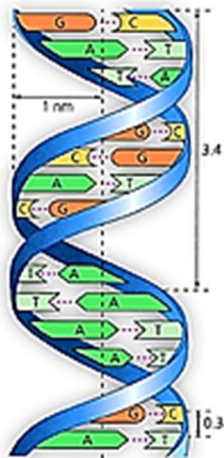

کشف ساختار DNA

نسبت بازهای آلی:

- در ابتدا تصور می‌شد که چهار نوع نوکلئوتید موجود در دنا به نسبت مساوی در سراسر مولکول توزیع شده‌اند. بر این اساس دانشمندان انتظار داشتند که مقدار ۴ نوع باز آلی در تمامی مولکولهای دنا از هر جانداري که به دست آمده باشد با یکدیگر برابر باشد.
- مشاهدات و تحقیقات چارگاف روی دناهای طبیعی موجودات نشان داد که: مقدار آدنین موجود در دنا با مقدار تیمین برابر است و مقدار گوانین در آن با مقدار سیتوزین برابری می‌کند ($C = G$ و $A = T$).
- تحقیقات بعدی دانشمندان دلیل این برابری نوکلئوتیدها را مشخص کرد: چون در دو رشته DNA، نوکلئوتیدهای آدنین دار در مقابل نوکلئوتیدهای تیمین دار قرار گرفته و نوکلئوتیدهای سیتوزین دار

در برابر نوکلئوتیدهای گوانین دار قرار می گیرد. یعنی همیشه یک باز پورینی در برابر یک باز پیریمیدینی قرار دارد.

استفاده از پرتو ایکس برای تهیه تصویر از دنا

ویلیکینز و فرانکلین با استفاده از پرتو ایکس از مولکول‌های دنا تصاویری تهیه کردند.

- ۱- مولکول دنا حالت مارپیچی دارد
 - ۲- مولکول دنا بیش از یک رشته دارد
 - ۳- تشخیص ابعاد مولکول‌ها
- } یافته‌های ویلیکینز و فرانکلین

مدل مولکولی دنا (مدل نردبان مارپیچ)

- واتسون و کریک با استفاده از نتایج آزمایش‌های چارگاف و داده‌های حاصل از تصاویر تهیه شده با پرتو ایکس و با استفاده از یافته‌های خود، مدل مولکولی نردبان مارپیچ را ساختند.
- نتایج حاصل از این تحقیقات با پژوهش‌های امروزی مورد تأیید قرار گرفته‌اند.

نکات کلیدی مدل واتسون و کریک

- ۱- هر مولکول دنا در حقیقت از دو رشته پلی‌نوکلئوتیدی ساخته شده است که به دور محوری فرضی پیچیده شده و ساختار مارپیچ دو رشته‌ای را ایجاد می‌کند.
- ۲- این مارپیچ اغلب با یک نردبان پیچ‌خورده مقایسه می‌شود: ستون‌های این نردبان را قند و فسفات و پله‌ها را بازهای آلی تشکیل می‌دهند.
- ۳- بین قند یک نوکلئوتید و فسفات نوکلئوتید دیگر پیوند فسفودی استر و بین بازهای روبه‌روی هم پیوند هیدروژنی برقرار است.

۴- پیوندهای هیدروژنی بین بازها، دو رشته دنا را در مقابل هم نگه می‌دارد. این پیوندها بین جفت بازها به صورت اختصاصی تشکیل می‌شوند: آدنین (A) با تیمین (T) روبه‌روی هم قرار می‌گیرند و گوانین (G) با سیتوزین (C) جفت می‌شوند. به این جفت بازها، **بازهای مکمل** می‌گویند.

۵- بین C و G نسبت به A و T پیوند هیدروژنی بیشتری تشکیل می‌شود.

۶- مکمل بودن بازهای آلی نتایج آزمایش‌های چارگاف را نیز تأیید می‌کند.

۷- قرارگیری جفت بازها به این صورت دو مزیت دارد:

الف- موجب می‌شود تا قطر مولکول در سراسر آن یکسان باشد. چون در هر صورت یک باز تک‌حلقه ای در مقابل یک باز دو حلقه ای قرار می‌گیرد.

ب- جفت شدن بازهای مکمل نتیجه دیگری هم دارد و آن این که اگرچه دو رشته یک مولکول دنا یکسان نیستند، ولی شناسایی ترتیب نوکلئوتیدهای هر کدام می‌تواند ترتیب نوکلئوتیدهای رشته دیگر را هم مشخص کند؛ مثلاً اگر ترتیب نوکلئوتیدها در یک رشته ATGC باشد ترتیب نوکلئوتیدها در رشته مکمل آن باید TACG باشد.

۸- ثابت ماندن قطر دنا باعث پایداری اطلاعات آن شده و در فشرده شدن بهتر فام‌تن‌ها مؤثر است.

۹- اگرچه هر پیوند هیدروژنی به تنهایی انرژی پیوند کمی دارد، ولی وجود هزاران یا میلیون‌ها نوکلئوتید و برقراری پیوند هیدروژنی بین آنها به مولکول دنا حالت پایداری می‌دهد.

۱۰- دو رشته دنا در موقع نیاز هم می‌توانند در بعضی از نقاط از هم جدا شوند و بدون اینکه پایداری آنها به هم بخورد وظایف خود را انجام دهند.

رنا و انواع آن

رناها نقش‌های متنوعی دارند که در اینجا به بعضی از آنها اشاره می‌شود:

۱- **رنا پیک (mRNA):** اطلاعات ژن‌ها را از دنا به رنا‌تن‌ها (ریبوزوم‌ها) می‌رساند. رنا‌تن با استفاده از اطلاعات رنا پیک، پروتئین‌سازی می‌کند. هر رنا پیک حاوی اطلاعات لازم برای ساخته شدن یک زنجیره پلی‌پپتیدی (چند آمینواسیدی) می‌باشد.

۲- **رنا ناقل (tRNA):** آمینواسیدها را برای استفاده در پروتئین‌سازی به سمت رنا‌تن‌ها می‌برد.

۳- **رنا رناتنی (rRNA):** در ساختمان رنا‌تن‌ها، علاوه بر پروتئین، رنا رناتنی نیز حضور دارد. یعنی: رنا‌تن =

نکته: علاوه بر نقشهای بالا، برای رناها نقشهای آنزیمی و دخالت در تنظیم بیان ژن نیز مطرح می‌شود.

ژن چیست؟

طبق آزمایشات ایوری و همکارانش، اطلاعات وراثتی در دنا قرار دارد و از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود. این اطلاعات در واحدهایی به نام ژن سازماندهی شده‌اند.

تعریف ژن: ژن بخشی از مولکول DNA است که اطلاعات لازم برای تولید رنا (RNA) یا پلی‌پپتید را در خود دارد.

دخالت نوکلئوتیدها در واکنشهای سوخت و سازی

نوکلئوتیدها علاوه بر شرکت در ساختار دنا و رنا، نقش‌های اساسی دیگری نیز در یاخته برعهده دارند. برای مثال نوکلئوتید آدنین‌دار ATP (آدنوزین تری فسفات) به عنوان منبع رایج انرژی در یاخته است و یاخته در فعالیت‌های مختلف از آن استفاده می‌کند.

همچنین نوکلئوتیدها در ساختار مولکول‌هایی وارد می‌شوند که در فرایندهای فتوسنتز و تنفس یاخته‌ای نقش ناقل الکترون را بر عهده دارند نظیر:

:NADP

:NAD

:FAD

نکته: ATP به دو طریق در بدن انسان ساخته می‌شود:

-۱

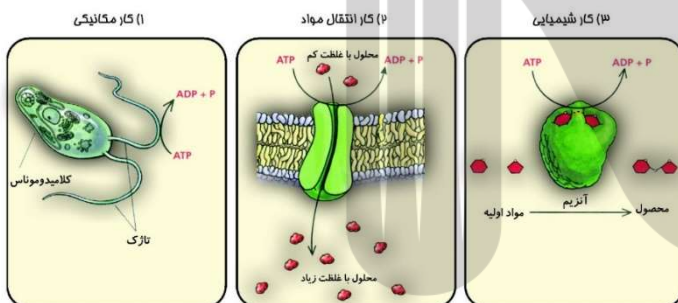
-۲

نکته: ATP در گیاهان به دو طریق ساخته می‌شود:

-۱

-۲

موارد کاربرد ATP:

گفتار ۲ همانندسازی دنا

* تعریف: به ساخته شدن مولکول دنا جدید از روی دنا قدیمی **همانندسازی** گویند.

نکته: همانندسازی در مرحله S یا سنتز چرخه سلولی (قبل از میتوز یا میوز) انجام می‌شود.

انواع طرح‌های مطرح شده در باره همانندسازی:

۱- **همانندسازی حفاظتی:** در این طرح هر دو رشته دنا قبلی (اولیه) به صورت دست نخورده باقی مانده

و وارد یکی از یاخته‌های حاصل از تقسیم می‌شوند و دو رشته دنا جدید (که از روی دنا قدیمی ساخته شده‌اند)

هم وارد یاخته دیگر می‌شوند. چون دنا اولیه به صورت دست نخورده در یکی از یاخته‌ها حفظ شده است به آن

همانندسازی حفاظتی می‌گویند.

۲- **همانندسازی نیمه حفاظتی:** در این طرح در هر یاخته یکی از دو رشته دنا مربوط به دنا اولیه است

و رشته دیگر با نوکلئوتیدهای جدید ساخته شده است. چون در هر یاخته حاصل، فقط یکی از دو رشته دنا

قبلی وجود دارد به آن نیمه حفاظتی می‌گویند.

۳- **همانندسازی غیر حفاظتی (پراکنده):**

در این طرح هر کدام از دناهای حاصل، قطعاتی از رشته‌های قبلی و رشته‌های جدید را به صورت

پراکنده در خود دارند.

آزمایش مزلسون و استال برای تعیین طرح اصلی همانندسازی:

۱- ابتدا مولکول دنا مادر (مولکولی که رونویسی از روی آن انجام می‌شود) را

نوکلئوتیدهایی که ایزوتوپ سنگین نیتروژن (^{15}N) دارند، نشانه‌گذاری کردند. برای این منظور،

اجازه دادند تا باکتری E.Coli در محیط کشت حاوی نوکلئوتیدهای ^{15}N برای چندین نسل رشد و تکثیر انجام دهد.

نکته: دناهایی که با ^{15}N ساخته می‌شوند نسبت به دنا معمولی که در نوکلئوتیدهای خود ^{14}N دارد چگالی بیشتری دارند.

بنابراین، با ابزارهایی مثل **فراگریزانه** (سانتریفیوژ سرعت بالا) می‌توان آنها را از هم جدا کرد.

۲- پس از چندین مرحله رشد و تکثیر در این محیط، باکتری‌هایی تولید شدند که دنا سنگین‌تری نسبت به باکتری‌های اولیه

داشتند. سپس این باکتری‌ها را به محیط کشت حاوی نوکلئوتیدهای ^{14}N منتقل کردند.

نکته: با توجه به اینکه تقسیم باکتریها حدود ۲۰ دقیقه طول می کشد در فواصل ۲۰ دقیقه ای باکتریها را از محیط کشت جدا و بررسی کردند.

۳- برای سنجش چگالی دناها در هر فاصله زمانی، دناهای باکتریها را استخراج و در محلولی از سزیم کلرید در سرعتی بسیار بالا گریز می دادند (سانتریفیوژ می کردند). با توجه به اینکه در گریزانه، میزان حرکت مواد در محلول براساس چگالی است و مواد سنگین تر تندتر حرکت می کنند، توانستند براساس میزان حرکت، نوع دناهای تشکیل شده در هر مرحله را تشخیص دهند.

*** نتایج این آزمایش نشان داد که همانندسازی دنا، نیمه حفاظتی است.**

شکل ۱۰-۱ آزمایش های مزلسون و استال و نتایج به دست آمده:
 الف) دناهای باکتری های اولیه پس از گریز دادن یک نوار در انتهای لوله تشکیل دادند چون هر دو رشته دناهای آنها ^{15}N و چگالی سنگینی داشت.
 ب) دناهای باکتری های حاصل از دور اول همانندسازی در محیط کشت حاوی ^{14}N (بعد از ۲۰ دقیقه) پس از گریز دادن نواری در میانه لوله تشکیل دادند. پس دناهای آنها چگالی متوسط داشت.
 پ) دناهای باکتری های حاصل از دور دوم همانندسازی (بعد از ۴۰ دقیقه) پس از گریز دادن دو نوار، یکی در میانه و دیگری در بالای لوله تشکیل دادند. پس نیمی از آنها چگالی متوسط و نیمی چگالی سبک داشتند. چرا؟

نکته: از نظر چگالی :

$$\text{DNA دارای } ^{15}\text{N} < \text{DNA دارای } ^{14}\text{N} \text{ و } ^{15}\text{N} < ^{14}\text{N}$$

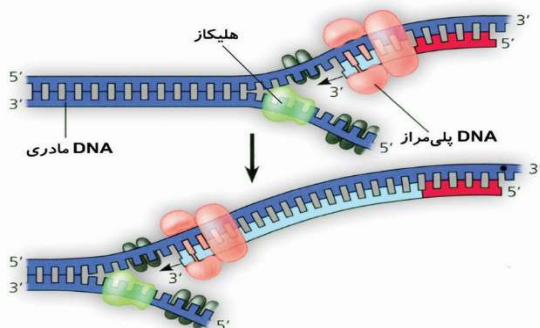
عوامل مورد نیاز جهت همانندسازی:

۱- مولکول DNA الگو: مولکولی است که از روی آن دو زنجیره دنا جدید سازد

۲- واحدهای سازنده دنا که بتوانند در کنار هم نسخه مکمل الگو را بسازند. این واحدها نوکلئوتیدهای آزاد داخل یاخته و سه فسفات هستند که در لحظه اتصال به رشته پلی نوکلئوتید در حال ساخت، دو فسفات خود را از دست می دهند.

۳- آنزیم های لازم برای همانندسازی که ضمن باز کردن دو رشته (هلیکاز) نوکلئوتیدها را به صورت مکمل روبه روی هم قرار می دهد و با پیوند فسفودی استر به هم وصل می کند (دنا بسپاراز).

مراحل همانندسازی

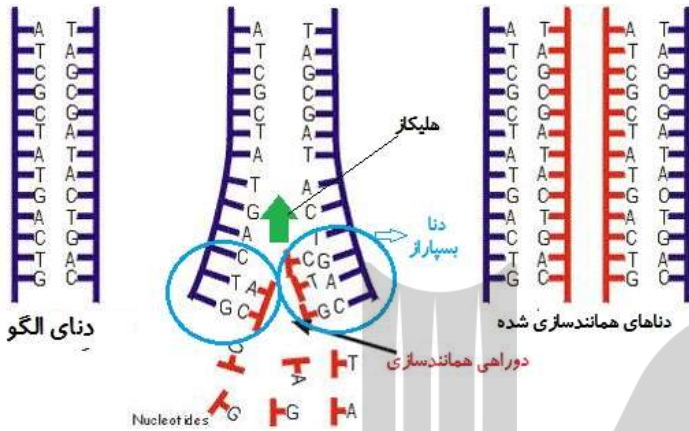

۱- باز شدن پیچ و تاب های DNA و جدا شدن هیستون ها توسط آنزیم هلیکاز

۲- سپس جدا شدن دو رشته دنا از یکدیگر توسط آنزیم هلیکاز و ایجاد فاصله بین دو رشته : آنزیم هلیکاز در این مرحله پیوندهای هیدروژنی

را می‌شکند تا دو رشته را مانند زیپ از یکدیگر باز کند.
نکته: مراحل ۱ و ۲ قبل از آغاز همانند سازی انجام می‌شوند.

۳- آنزیم **دنا** بسپاراز (DNA پلی‌مراز) نوکلئوتیدهای مکمل (نوکلئوتیدهای ۳ فسفات آزاد) را با نوکلئوتیدهای رشته الگو جفت می‌کند. قرار گیری نوکلئوتیدها در مقابل یکدیگر موجب ایجاد پیوند هیدروژنی بین جفت بازهای مکمل می‌شود.

نکته: اضافه شدن یک نوکلئوتید به نوع بازی بستگی دارد که در نوکلئوتید رشته الگو قرار دارد. هر نوکلئوتید باید با نوکلئوتید روی رشته الگو مکمل باشد.

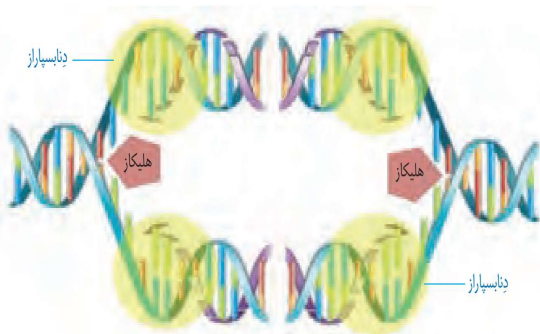
۴- سپس آنزیم **دنا** بسپاراز بین نوکلئوتیدهای مجاور، پیوند فسفودی‌استری ایجاد می‌کند (فعالیت بسپارازی یا پلی‌مرازی آنزیم). در هنگام تشکیل پیوند فسفودی‌استری، نوکلئوتیدهای ۳ فسفات، دو فسفات خود را از دست می‌دهند و به صورت یک فسفات به زنجیره پلی‌نوکلئوتیدی متصل می‌شوند.

۵- **مرحله ویرایش:** آنزیم **دنا** بسپاراز پس از ایجاد هر پیوند فسفودی‌استری برمی‌گردد و رابطه مکملی نوکلئوتید را بررسی می‌کند که رابطه آن درست است یا اشتباه؟ اگر اشتباه باشد آن را برداشته و نوکلئوتید درست را به جای آن قرار می‌دهد. برای حذف نوکلئوتید نادرست باید بتواند پیوند فسفودی‌استر را بشکند و نوکلئوتید نادرست را از دنا جدا کند. توانایی بریدن دنا را فعالیت **نوکلئازی** گویند که در آن پیوند فسفودی‌استر می‌شکند.

- انواع فعالیت‌های آنزیم **دنا** بسپاراز
- ۱- فعالیت بسپارازی (پلی‌مرازی):
 - ۲- فعالیت نوکلئازی:

نکته ۱: فعالیت نوکلئازی **دنا** بسپاراز را که باعث رفع اشتباه‌ها در همانندسازی می‌شود، **ویرایش** می‌گویند.

نکته ۲: همانندسازی دنا با دقت زیادی انجام می‌شود؛ این دقت تا حدود زیادی مربوط به رابطه مکملی بین نوکلئوتیدها است و پس از آن مربوط به فعالیت نوکلئازی آنزیم **دنا** بسپاراز می‌باشد.

جایگاه و دوراهی همانندسازی

محل انجام همانندسازی که دو رشته دنا از هم جدا می‌شوند را **جایگاه همانندسازی** می‌نامند.

نکته ۱: تحقیقات نشان داده است که در جایگاه همانندسازی دو رشته از هم باز می‌شوند. بقیه قسمت‌ها بسته هستند و به تدریج باز می‌شوند.

نکته ۲: در هر جایگاه همانندسازی، ۲ تا دوراهی همانندسازی داریم که در هر دوراهی همانندسازی، یک آنزیم هلیکاز و دو آنزیم دنابسپاراز فعالیت می کنند، پس در مجموع در یک جایگاه همانند سازی: ۲ آنزیم هلیکاز و ۴ آنزیم دنابسپاراز داریم. **دو راهی همانندسازی:** در محلی که دو رشته دنا از هم جدا می شوند (جایگاه همانندسازی)، دو ساختار Y مانندی به وجود می آید که به هریک از آنها دوراهی همانندسازی می گویند. در فاصله بین این دو ساختار، پیوندهای هیدروژنی بین دو رشته از هم گسیخته و دو رشته از یکدیگر باز شده اند. همچنین پیوندهای فسفودی استر جدیدی در حال تشکیل هستند.

همانند سازی در پیش هسته ایها (پروکاریوتها) و هو هسته ایها (یوکاریوتها)

*** پیش هسته ایها شامل:** تمام باکتریها می شوند.

ویژگی های ماده ژنتیک در پیش هسته ایها

- ۱- مولکول های وراثتی آنها درون غشاء قرار ندارد (یعنی هسته مشخصی ندارند)
- ۲- فام تن اصلی به صورت یک مولکول دنا حلقوی است که در سیتوپلاسم قرار دارد و به غشای پلاسمایی یاخته متصل است. (* فقط یک کروموزوم یا فام تن دارند)
- ۳- پروتئین متصل به دنا (مثل هیستون) ندارند
- ۴- علاوه بر دنا اصلی ممکن است مولکول هایی از دنا دیگر به نام **دیسک** (پلازمید) یا دنا کمکی در اختیار داشته باشند.
- ۵- **اغلب** پیش هسته ایها، دارای یک جایگاه آغاز همانندسازی در دنا خود می باشند.

نکته: اطلاعات موجود در دیسک می تواند ویژگی های دیگری را به باکتری بدهد مانند افزایش مقاومت باکتری در برابر آنتی بیوتیک ها.

*** هو هسته ایها شامل:** بقیه موجودات زنده یعنی آغازیان، قارچها، گیاهان و جانوران می باشند.

نکته: هو هسته ایها = تمام جانداران بجز باکتریها.

ویژگی‌های ماده ژنتیک هوسته‌ای‌ها

۱- دنا در هر فام‌تن به صورت خطی است و مجموعه ای از پروتئینها که مهمترین آنها هیستون‌ها هستند همراه آن قرار دارند.

(الف) دنا ی هسته‌ای: شامل فام‌تن‌ها و بیشتر دنا بوده که درون هسته قرار دارند.

(ب) دنا ی سیتوپلاسمی: این نوع از دنا که حالت حلقوی دارد در راکیزه (میتو‌کندری) و سبز دیسه (کلروپلاست) دیده می‌شود.

۲- دو نوع دنا دارند

۳- دارای چندین جایگاه همانندسازی در دنا ی خود می‌باشند.

نکات:

۱- به جز هیستون‌ها، انواعی دیگر از پروتئین‌ها نیز در اتصال با دنا ی هسته‌ای‌ها قرار دارند.

۲- هسته‌ای‌ها بیش از یک فام‌تن (کروموزوم) دارند.

۳- دنا ی سیتوپلاسمی هسته‌ای‌ها همانند دنا ی اصلی و کمکی (دیسک‌ها) در پیش‌هسته‌ای‌ها، حلقوی می‌باشد.

مقایسه همانندسازی در پیش‌هسته‌ای‌ها و هسته‌ای‌ها:

۱- در پیش‌هسته‌ای‌ها:

اغلب پیش‌هسته‌ای‌ها فقط یک جایگاه آغاز همانندسازی در دنا ی خود دارند. این نقطه در بخش خاصی از دنا قرار دارد، در این جایگاه دو رشته دنا از هم باز می‌شوند. پژوهش‌ها نشان داده است همانندسازی دوجیتی در باکتری‌ها هم وجود دارد. یعنی از یک نقطه همانندسازی شروع و در دو جهت ادامه می‌یابد تا به همدیگر رسیده و همانندسازی پایان یابد.

۲- در هوهسته‌ای‌ها:

○ همانندسازی در هوهسته‌ای‌ها بسیار پیچیده‌تر از پیش‌هسته‌ای‌ها است. علت:

الف- وجود مقدار زیاد دنا

ب- قرار داشتن دنا در چندین فام‌تن که هر کدام از آنها چندین برابر دناي باکتری هستند.

○ بنابراین اگر فقط یک جایگاه آغاز همانندسازی در هر فام‌تن داشته باشند، مدت زمان زیادی برای همانندسازی لازم است.

به همین علت در هوهسته‌ای‌ها، آغاز همانندسازی در چندین نقطه در هر فام‌تن انجام می‌شود.

○ تعداد نقطه‌های آغاز همانندسازی در هوهسته‌ای‌ها حتی می‌تواند بسته به مراحل رشد و نمو تنظیم شود؛ مثلاً در ابتدای

تقسیمات یاخته‌ای تعداد جایگاه آغاز همانندسازی کمتر و هنگامی که سرعت تقسیم یاخته زیاد می‌شود تعداد جایگاه آغاز

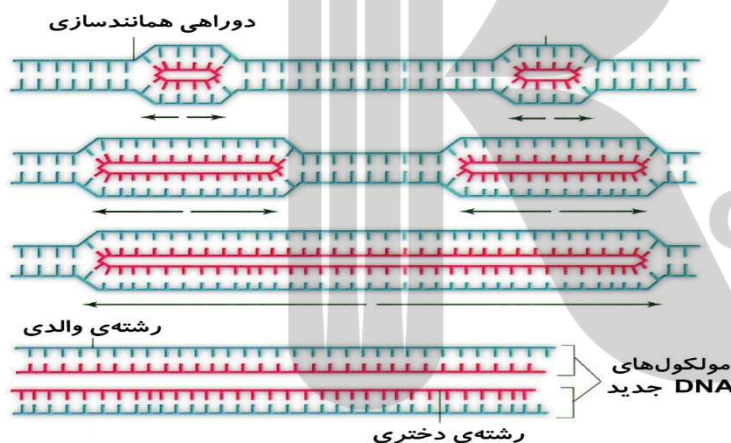
همانندسازی نیز افزایش می‌یابد. پس از آن اگر سرعت تقسیم بخاهد کاهش یابد تعداد جایگاه آغاز هم کاهش می‌یابد.

○ در دوران جنینی در مراحل مورولا و بلاستولا سرعت تقسیم زیاد و تعداد نقاط آغاز مورد استفاده هم زیاد است ولی پس

از تشکیل اندامها سرعت تقسیم و تعداد نقاط آغاز کم می‌شوند.

همانندسازی در یوکاریوت‌ها از چندین نقطه شروع می‌شود:

نکات شکل:

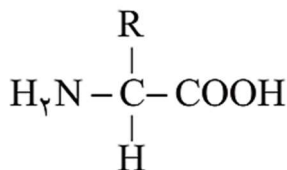

جدول مقایسه‌ای همانندسازی در پیش‌هسته‌ای‌ها و هوهسته‌ای‌ها

نوع جاندار	نوع دنا	طول دنا	تعداد جایگاه‌های همانند سازی	سرعت همانندسازی
پیش‌هسته‌ای	حلقوی	کم	یک جایگاه در هر مولکول دنا	کم و غیر قابل تنظیم
هوهسته‌ای	خطی	زیاد	چندین جایگاه در هر مولکول دنا	قابل تنظیم

تعریف پروتئین‌ها: یکی از چهار درشت مولکول‌های مهم بدن می‌باشند که بسپارهای خطی از آمینواسیدها هستند. (یعنی هر پروتئین از تعداد زیادی آمینواسید تشکیل شده است).

نکته: ساختار و عمل پروتئین‌ها بستگی دارد به \leftarrow نوع، ترتیب و تعداد آمینواسیدها در پروتئین

شکل ۱۵- ساختار عمومی یک آمینواسید

ساختار کلی آمینواسیدها:

یک اتم کربن مرکزی به چهار گروه مختلف اتصال دارد:

۱- یک گروه آمین ($-\text{NH}_2$): در محیط آبی بار مثبت (+) می‌گیرد.

۲- یک گروه اسیدی کربوکسیل ($-\text{COOH}$): در محیط آبی بار منفی (-) می‌گیرد.

۳- یک اتم H

۴- گروه R: در آمینو اسیدهای مختلف متفاوت است و ویژگی‌های منحصر به فرد هر آمینواسید به آن بستگی دارد.

پیوند پپتیدی

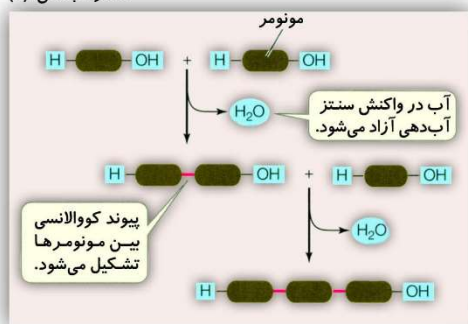
پیوندی است اشتراکی بین گروه آمین یک آمینواسید با گروه کربوکسیل آمینواسید دیگر و موجب اتصال دو آمینواسید به یکدیگر می‌شود.

نحوه ایجاد پیوند پپتیدی:

در محیط آبی، گروه آمین بار مثبت و گروه کربوکسیل بار منفی به خود می‌گیرد \leftarrow این دو گروه می‌توانند به یکدیگر نزدیک شده و با کمک آنزیم، واکنش سنتز آبدهی انجام دهند.

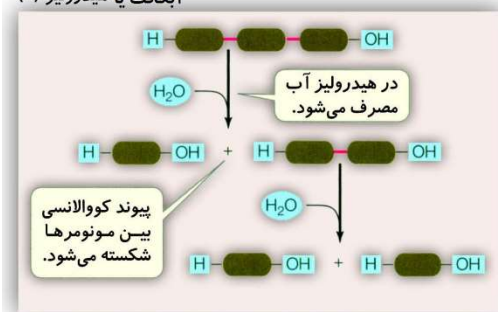
واکنش سنتز آبدهی: واکنشی است که در آن دو مونومر یا تک‌پاره (مانند دو آمینواسید) به یکدیگر متصل می‌شوند و به ازای پیوند ایجاد شده، یک مولکول آب آزاد می‌شود.

(A) سنتز آبدهی

نکته: واکنش سنتز آبدهی، عکس واکنش آبکافت (هیدرولیز) می‌باشد.

(B) آبکافت یا هیدرولیز

تشکیل پروتئین‌ها

پلی‌پپتید: وقتی تعدادی آمینواسید با پیوندپپتیدی به هم وصل شوند، زنجیره‌ای از آمینواسیدها به نام **پلی‌پپتید** تشکیل می‌شود.

* تمام پروتئین‌ها از یک یا چند زنجیره بلند و بدون شاخه از پلی‌پپتیدها ساخته شده‌اند.

* هر نوع پروتئین، ترتیب خاصی از آمینواسیدها را دارد که با استفاده از **روشهای شیمیایی**، آمینواسیدها را جدا و آنها را شناسایی می‌کنند.

* گرچه آمینواسیدها در طبیعت انواع گوناگونی دارند اما فقط ۲۰ نوع از آنها در ساختار پروتئین‌ها به کار می‌روند.

۲۰ از این نوع آمینواسید } **۸ عدد ضروری** می‌باشند. یعنی در بدن انسان (بالغ) ساخته نمی‌شوند و باید همراه مواد غذایی وارد بدن شوند.
} **۱۲ عدد غیر ضروری** هستند. یعنی در بدن افراد ساخته می‌شوند.

نکته مهم: آمینواسیدهای ضروری در بدن نوزادان و کودکان ساخته می‌شود.

سطوح مختلف ساختاری در پروتئین‌ها

** در پاراگراف دوم صفحه ۱۶ کتاب آمده است: « ساختار و عمل پروتئین‌ها بستگی دارد به \leq نوع، ترتیب و تعداد آمینواسیدها در پروتئین» اما کتاب در این‌جا می‌گوید: « شکل فضایی پروتئین، نوع عمل آن را مشخص می‌کند».

☞ نتیجه گیری مهم: علاوه بر نوع، ترتیب و تعداد آمینواسیدها، شکل فضایی پروتئین نیز در عملکرد آن موثر است، اما ساختار پروتئین، فقط بستگی به نوع، ترتیب و تعداد آمینواسیدها دارد.

☞ یکی از راههای پی‌بردن به شکل پروتئین استفاده از پرتوهای ایکس است. با استفاده از تصاویر حاصل از آن و روش‌های دیگر، محققین به ساختار سه‌بعدی پروتئینها پی می‌برند که در آن حتی جایگاه هر اتم را می‌توانند مشخص کنند.

نکته: از پرتوهای X علاوه بر تعیین ساختار پروتئین‌ها، در تعیین ساختار مولکول DNA نیز استفاده شده است.

نکته: علاوه بر پرتوهای ایکس، روش‌های دیگری نیز برای تعیین ساختار پروتئین‌ها وجود دارند.

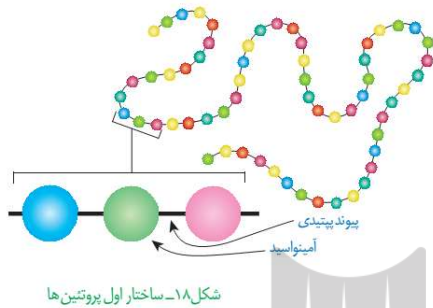
* اولین پروتئینی که ساختار آن شناسایی شد میوگلوبین بود. این پروتئین از یک رشته پلی‌پپتید تشکیل شده است.

نکته: میوگلوبین نقش ذخیره اکسیژن را در تارهای ماهیچه‌ای برعهده دارد.

☞ ساختار پروتئین‌ها در چهار سطح بررسی می‌شود که هر ساختار مبنای تشکیل ساختار بالاتر است (یعنی اگر مثلا پروتئینی ساختار دوم را نداشته باشد، نمی‌تواند ساختار سوم را داشته باشد).

بزرگ‌ترین مثال بهتر موضوع رو براتون روشن کنم، هر ساختار پروتئین برابر با یک طبقه از یک آپارتمان است تا طبقه اول ساخته نشود، طبقه دوم نمی‌تواند ساخته شود و همین‌طور برای ساخت طبقه سوم، هتما قبلش باید طبقه دوم ساخته شود.

ساختار اول پروتئین — توالی آمینواسیدها :

□ ترتیب قرار گرفتن آمینواسیدها به صورت خطی، ساختار اول پروتئین‌ها را مشخص می‌کند.

□ ساختار اول با ایجاد پیوندهای پپتیدی بین آمینواسیدها شکل می‌گیرد. این پیوند در واقع نوعی پیوند اشتراکی است.

□ نوع، تعداد، ترتیب و تکرار آمینواسیدها، در ساختار اول هر پروتئین مهم است؛

زیرا: تغییر آمینواسید در هر جایگاه موجب تغییر در ساختار اول پروتئین می‌شود و ممکن است فعالیت آن را تغییر دهد.

□ با در نظر گرفتن ۲۰ نوع آمینواسید و اینکه محدودیتی در توالی آمینواسیدها در ساختار اول پروتئینها وجود ندارد پروتئینهای حاصل می‌توانند بسیار متنوع باشند.

□ با توجه به اهمیت توالی آمینواسیدها در ساختار اول، همه سطوح دیگری در پروتئین‌ها به این ساختار بستگی دارند.

ساختار دوم — الگوهایی از پیوندهای هیدروژنی :

□ بین بخش‌هایی از زنجیره پلی‌پپتیدی می‌تواند پیوندهای هیدروژنی برقرار شود که این پیوندها، منشاء تشکیل ساختار دوم در پروتئین‌ها هستند.

□ دو نوع ساختار دوم در پروتئین‌ها مشاهده می‌شود:

ساختار مارپیچ و ساختار صفحه‌ای.

□ ساختار نهایی بعضی از پروتئینها می‌تواند همین ساختار دوم باشد.

□ مثالی برای ساختار صفحه‌ای: منافذ غشایی، مجموعه‌ای از پروتئین‌ها با ساختار صفحه‌ای هستند که در کنار هم منظم شده‌اند.

□ مثالی برای ساختار مارپیچ: در هموگلوبین زنجیره‌های پپتیدی مارپیچی با همکاری همدیگر مولکول هموگلوبین را می‌سازند که هر کدامشان خصوصیات ساختار دوم را دارند.

ساختار سوم — تاخورده و متصل به هم:

□ ساختار سوم، ساختار سه‌بعدی پروتئین‌هاست که در آن با تاخوردگی بیشتر صفحات و مارپیچ‌های ساختار دوم به شکل کروی در می‌آیند.

□ تشکیل این ساختار در اثر پیوندهای آب‌گریز است؛ به این صورت که گروه‌های R آمینواسیدهایی که آب‌گریزند، به یکدیگر نزدیک می‌شوند تا در معرض آب نباشند. سپس با تشکیل پیوندهای دیگری مانند هیدروژنی، اشتراکی و یونی ساختار سوم پروتئین تثبیت می‌شود.

□ مجموعه این نیروها قسمتهای مختلف پروتئین را به صورت به هم پیچیده در کنار هم نگه می‌دارند. بنابراین با وجود این نیروها پروتئین‌های دارای ساختار سوم، ثبات نسبی دارند.

□ ایجاد تغییر در پروتئین، حتی تغییر یک آمینواسید هم می‌تواند ساختار و عملکرد آنها را به شدت تغییر دهد.

☞ پس به طور خلاصه: تاخوردگی ساختار دوم و ایجاد پیوندهای آب‌گریز

(هیدروژنی، اشتراکی و یونی) بین گروه‌های R، ساختار سوم را بوجود می‌آورند و در نتیجه بوجود آمدن این ساختار، پروتئین‌ها به یک ثبات نسبی می‌رسند.

ساختار چهارم — آرایش زیرواحدها:

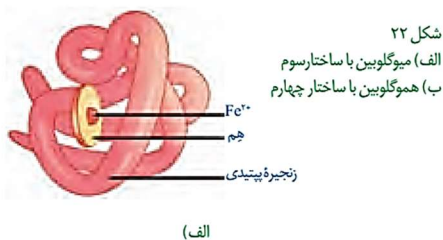
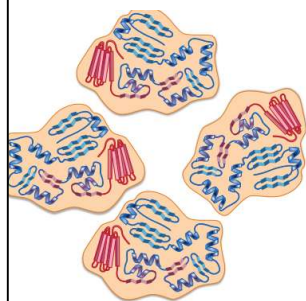
□ بعضی از پروتئین‌ها ساختار چهارم دارند.

□ این ساختار هنگامی شکل می‌گیرد که دو یا چند زنجیره پلی‌پپتید در کنار یکدیگر پروتئین را تشکیل دهند. در این ساختار هریک از زنجیره‌ها نقشی کلیدی در شکل‌گیری پروتئین دارند. نحوه آرایش این زیرواحدها در کنار هم ساختار چهارم پروتئین‌ها نامیده می‌شود.

□ هموگلوبین چهار زنجیره از دو نوع متفاوت دارد. هر زنجیره، ترتیب خاصی از آمینواسیدها را در ساختار اول دارند. در ساختار دوم به شکل مارپیچ در می‌آیند. در ساختار سوم هریک از زنجیره‌ها به صورت یک زیرواحد تاخورده و شکل خاصی پیدا می‌کنند. در نهایت در ساختار چهارم این چهار زیرواحد در کنار هم قرار گرفته و هموگلوبین را شکل

می‌دهند. برای پروتئین‌هایی که فقط یک زنجیره پلی‌پپتید دارند ساختار نهایی

می‌تواند ساختار دوم یا سوم باشد.

شکل ۲۲
الف) میوگلوبین یا ساختار سوم
ب) هموگلوبین یا ساختار چهارم

نکات شکل:

-۱

-۲

جدول مقایسه‌ای ساختارهای پروتئین‌ها				
انواع ساختار	تعریف	علت تشکیل	انواع پیوندها	فراوانی
ساختار اول	توالی خطی آمینواسیدها	ایجاد پیوندهای پپتیدی بین آمینواسیدها	پپتیدی	در تمام پروتئین‌ها
ساختار دوم	الگوهای از پیوندهای هیدروژنی	ایجاد پیوندهای پپتیدی بین بخش‌هایی از یک زنجیره پلی‌پپتیدی و تاخوردگی زنجیره‌های پلی‌پپتیدی	پپتیدی هیدروژنی	در تمام پروتئین‌ها
ساختار سوم	تاخوردگی و متصل به هم	ایجاد پیوندهای مختلف بین گروه‌های R آمینواسیدها \Leftarrow تاخوردگی بیشتر ساختارهای دوم \Leftarrow ایجاد شکل کروی	پپتیدی، هیدروژنی، یونی اشتراکی مثل دی‌سولفیدی	بیشتر پروتئین‌ها
ساختار چهارم	آرایش زیرواحدها	دو یا چند زنجیره پلی‌پپتید در کنار یکدیگر قرار گرفته و با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند	تمام پیوندهای ساختار سوم را دارد	در برخی از پروتئین‌ها (آنبایی که بیش از یک زنجیره پلی-پپتیدی دارند)

نکته ترکیبی مهم: پروتئین‌های معده ساختارهای چهارم، سوم و دوم پروتئین‌ها را آبکافت (هیدرولیز) کرده و زنجیره‌های پلی‌پپتیدی کوتاه ایجاد می‌کنند (یعنی توانایی آبکافت همه پیوندهای پپتیدی ساختار اول را ندارند) اما پروتئین‌های روده باریک و پانکراس، تمامی پیوندهای پپتیدی ساختار اول را آبکافت کرده و آمینواسیدها را یکی یکی از یکدیگر جدا می‌کنند.

نقش پروتئین‌ها

پروتئین‌ها متنوع‌ترین گروه مولکول‌های زیستی از نظر ساختار شیمیایی و عملکردی هستند.

انواع نقش‌های پروتئین‌ها:

۱- نقش آنزیمی:

بیشتر آنزیم‌های بدن از جنس پروتئین هستند.

پروتئین‌های آنزیمی، به صورت کاتالیزورهای زیستی عمل می‌کنند و سرعت واکنش شیمیایی خاصی را زیاد می‌کنند.

۲- نقش ایمنی:

□ بعضی دیگر از پروتئین‌ها به صورت گیرنده‌هایی در سطح یاخته‌ها قرار دارند و میکروب‌های خارجی، یاخته‌های سرطانی یا مولکول‌های دیگر را تشخیص می‌دهند که به آن‌ها گیرنده‌های آنتی‌ژنی می‌گویند.

□ گلوبولین‌های دفاعی هم که پادتن‌ها را می‌سازند مثالی از این نوع پروتئین هستند.

* سایر پروتئین‌های ایمنی: پادتن‌ها، اینترفرون‌ها، پروتئین‌های مکمل، پرفورین.

نکته ترکیبی: پادتن‌ها هم توسط لنفوسیت‌های B که نوعی گلبول (گویچه) سفید است ساخته می‌شوند و هم توسط نوعی پروتئین به نام گلوبولین.

۳- پروتئین‌های انتقالی:

هموگلوبین: انتقال گازهای تنفسی و تنظیم PH خون.

آلبومین‌ها: انتقال بعضی از داروها نظیر پنی‌سیلین (علاوه بر این، در حفظ فشار اسمزی نیز موثرند).

۴- پروتئین‌های غشایی:

کانال‌ها: پروتئین‌هایی که در انتشار تسهیل‌شده دخالت دارند و بدون صرف انرژی و در جهت شیب غلظت، مواد را جابجا می‌کنند.

نکته: کانال پروتونی موجود در غشای تیلاکوئیدها، فعالیت آنزیمی نیز دارد و ATP می‌سازد.

پمپ‌ها: در انتقال فعال نقش دارند و مواد را در خلاف جهت شیب غلظت و با صرف انرژی جابجا می‌کنند. مثل کانال سدیم - پتاسیم در غشای نورون‌ها که فعالیت آنزیمی هم دارد (با هیدرولیز یک مولکول ATP، انرژی لازم برای انتقال سه یون سدیم به خارج از نورون و ورود دو یون پتاسیم به داخل نورون را فراهم می‌آورد).

۵- پروتئین‌های رشته‌ای:

فیبرین: به صورت فیبرینوژن در خوناب محلول است و توسط ترومبین تبدیل به رشته‌های نامحلول فیبرین می‌شود. رشته‌های نامحلول فیبرین در ایجاد لخته خون نقش دارند.

کلاژن: در بافت‌های پیوندی از بخش‌های مختلف بدن حفاظت می‌کند.

نکته: زردپی و رباط (هر دو بافت پیوندی متراکم یا رشته‌ای دارند) استخوان و پوست مقدار فراوانی از پروتئین کلاژن دارند.

۶- پروتئین‌های انقباضی: انقباض ماهیچه‌ها ناشی از حرکت لغزشی دو پروتئین انقباضی اکتین و میوزین روی یکدیگر است.

۷- پروتئین‌های تنظیمی:

هورمون‌ها: بیشتر هورمون‌های بدن مثل انسولین و اکسی‌توسین پروتئینی‌اند. هورمون‌ها پیام‌های بین یاخته‌ای را در بدن جانوران رد و بدل می‌کنند تا تنظیم‌های مختلف در بدن انجام شود.

سایر پروتئین‌های تنظیمی: نقاط واریسی چرخه سلولی و تنظیم‌کننده‌های رونویسی مثل پروتئین مهارکننده رونویسی.

آنزیم‌ها

1. تبدیل بسپاره‌ها(پلی‌مرها) به واحدهای سازنده (مونومر). مثل تبدیل پروتئین‌ها به آمینواسیدها	سوختن	انواع واکنش‌های بدن
2. برخی واکنش‌ها مثل تنفس یاخته‌ای		
1. ترکیب مونومرها با یکدیگر و تولید پلی‌مر یا بسپاره. مثل پیوند بین آمینواسیدها و تولید	ساختن	
2. تولید برخی از مولکول‌های زیستی مثل گلوکز.		

□ واکنش‌های شیمیایی در صورتی سرعت مناسب می‌گیرند که انرژی اولیه کافی برای انجام آن وجود داشته باشد. این انرژی را **انرژی فعال‌سازی** گویند.

□ تمامی واکنشها در بدن موجود زنده (واکنش‌های سوخت و ساز) به انرژی فعال‌سازی نیاز داشته و با حضور آنزیم انجام می‌شوند.

□ **تعریف آنزیم:** مولکولی عموماً پروتئینی بوده که امکان برخورد مناسب مولکول‌ها را افزایش و انرژی فعال‌سازی واکنش را کاهش می‌دهد ← این دو عمل موجب افزایش سرعت واکنش‌های زیستی می‌شود.

نکته: بدون آنزیم ممکن است در دمای بدن سوخت و ساز یاخته‌ها بسیار کند انجام شود و انرژی لازم برای حیات تأمین نشود.

1- آنزیم‌های برون یاخته‌ای: مثل آنزیم‌های لوله گوارش (آمیلاز، پروتئاز و لیپاز) و لیزوزیم	انواع آنزیم‌ها (از نظر محل عملکرد)
2- آنزیم‌های درون یاخته‌ای: مثل آنزیم‌های درون لیزوزوم (کافنده‌تن) و آنزیم‌های مؤثر در تنفس یاخته‌ای، فتوسنتز و همانندسازی	
3- آنزیم‌های غشایی: مثل پمپ سدیم - پتاسیم در غشای نورون‌ها و کانال پروتونی در غشای تیلاکوئیدها	

ساختار آنزیم‌ها

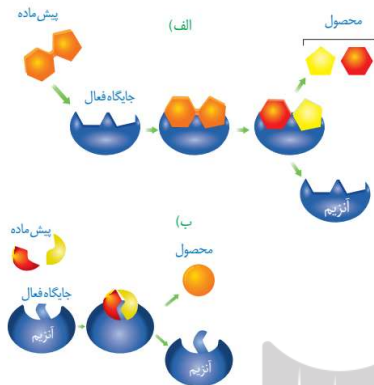
□ بیشتر آنزیم‌ها پروتئینی هستند.

□ آنزیمها در ساختار خود بخشی به نام **جایگاه فعال** دارند. جایگاه فعال بخشی اختصاصی در آنزیم است که **پیش‌ماده** در آن قرار می‌گیرد.

□ **پیش‌ماده:** ترکیباتی که آنزیم روی آنها عمل می‌کند.

□ **فراورده** یا **محصول**: ترکیباتی که حاصل فعالیت آنزیم هستند. مثال: پیش‌ماده آنزیم لیباز لوزالمعده، تری‌گلیسریدها و محصول این آنزیم، اسیدهای چرب آزاد و مونوگلیسریدها هستند.

□ **کوآنزیم** (کمک‌کننده به آنزیم): بعضی آنزیمها برای فعالیت به یونهای فلزی مانند آهن، مس و یا مواد آلی مثل ویتامینها نیاز دارند که به این مواد **کوآنزیم** (کمک‌کننده به آنزیم) گفته می‌شود.

نکات شکل:

عملکرد اختصاصی آنزیمها

□ هر آنزیم روی یک یا چند پیش‌ماده خاص مؤثر است. بنابراین گفته می‌شود که آنزیمها عمل اختصاصی دارند ← زیرا: شکل آنزیم در جایگاه فعال با شکل پیش‌ماده یا بخشی از آن مطابقت دارد و به اصطلاح مکمل یکدیگرند.

نکته: برخی از آنزیمها نظیر دنا بسپاراز یا DNA پلی‌مراز، بیش از یک واکنش را سرعت می‌بخشند.

نکته: آنزیمها در همه واکنشهای شیمیایی بدن جانداران که شرکت می‌کنند؛ احتمال برخورد مولکولها و سرعت واکنش را زیاد می‌کنند اما در پایان واکنشها دست‌نخورده باقی می‌مانند تا بدن بتواند بارها از آنها استفاده کند. به همین دلیل یاخته‌ها به مقدار کم به آنزیمها نیاز دارند. البته به مرور مقداری از آنها از بین می‌روند و یاخته مجبور به تولید آنزیمهای جدید می‌شود.

عوامل مؤثر بر فعالیت آنزیمها

۱. pH محیط:

pH بیشتر مایعات بدن $\leq 8-6$	} pH های مهم بدن
pH خون $\leq 7/4$	
pH ترشحات معده ≤ 2	
pH دوازدهه ≤ 8	

pH بهینه: هر آنزیم در یک pH ویژه بهترین فعالیت را دارد که به آن pH بهینه می‌گویند. مثلاً pH بهینه پپسین که از یاخته‌های معده ترشح میشود حدود ۲ است درحالی‌که آنزیمهایی که از لوزالمعده به روده کوچک وارد میشوند pH بهینه حدود ۸ دارند.

نتیجه تغییر pH بر روی آنزیم: تغییر pH با تأثیر بر پیوندهای شیمیایی مولکول پروتئین می‌تواند باعث تغییر شکل آنزیم شود (خصوصاً تغییر شکل جایگاه فعال) و در نتیجه امکان اتصال آن به پیش‌ماده از بین برود، در نتیجه میزان فعالیت آنزیم تغییر می‌کند (کاهش می‌یابد).

۲. دما:

آنزیم‌های بدن انسان در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد بهترین فعالیت را دارند.

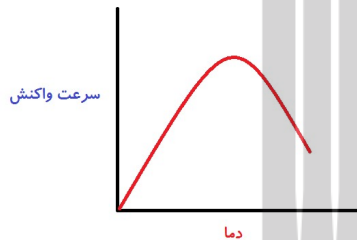
افزایش دما: آنزیم‌های بدن در دمای بالاتر ممکن است شکل غیرطبیعی یا برگشت ناپذیر پیدا کنند و غیرفعال شوند.

کاهش دما: کاهش دما نیز ممکن است موجب غیرفعال شدن آنزیم‌ها شود، اما این غیرفعال شدن برگشت پذیر است. یعنی آنزیم‌هایی که در دمای پایین غیرفعال می‌شوند با برگشت دما به حالت طبیعی، می‌توانند به حالت فعال برگردند.

تأثیر دما بر آنزیم‌های بدن

نکته: تب یک مکانیسم دفاعی برای کاهش فعالیت میکروب‌های از طریق کاهش فعالیت آنزیم‌های آن‌ها می‌باشد. یعنی در تب دمای بدن افزایش یافته تا فعالیت آنزیم‌های میکروب‌ها کاهش یابد \Leftarrow رشد و تکثیر میکروب‌ها کم شود تا بدن فرصت مبارزه با آن‌ها را پیدا کند. اما تب شدید (بالای ۴۰ درجه)، بدلیل کاهش فعالیت یکسری از آنزیم‌های بدن انسان، خطرناک بوده و حتی می‌تواند منجر به مرگ شود.

نکته شکل:

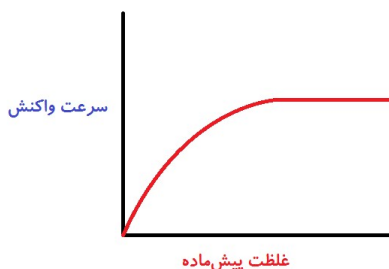

۳. غلظت آنزیم و پیش‌ماده:

مقدار بسیار کمی از آنزیم کافی است تا مقدار زیادی از پیش‌ماده را در واحد زمان به فراورده تبدیل کند. اگر مقدار آنزیم زیادتر شود تولید فراورده در واحد زمان افزایش می‌یابد.

افزایش غلظت پیش‌ماده در محیطی که آنزیم وجود دارد نیز می‌تواند تا حدی باعث افزایش سرعت شود ولی این افزایش تا زمانی ادامه می‌یابد که تمامی جایگاه‌های فعال آنزیم‌ها با پیش‌ماده اشغال شوند. در این حالت سرعت انجام واکنش ثابت می‌شود.

ع. وجود مواد اشغال کننده جایگاه فعال آنزیم:

وجود بعضی از مواد سمی در محیط مثل سیانید و آرسنیک می‌تواند با قرار گرفتن در جایگاه فعال آنزیم (بدلیل شباهت با پیش‌ماده آنزیم)، مانع فعالیت آن شود. بعضی از این مواد به همین طریق باعث مرگ می‌شوند.

بروزترین و برترین
سایت کنکوری کشور

WWW.KONKUR.INFO

Konkur
info

<https://konkur.info>